

[Ministeren for handel, industri og søfart.] side. Gennemførelsen heraf ville være ensbetydende med risiko for, at betalingsmulighed ikke ville være tilstede for de tilførsler af råvarer, hjælpeoffer og produktionsmidler, som er nødvendige for at opretholde produktionen og beskæftigelsen her i landet og for at videreføre den økonomiske genopbygning. Vi har netop i disse eftermiddagstimer haft lejlighed til at drøfte dette spørgsmål i det andet høje ting, og jeg har her fremsat bevis for, at vi ved disse frilisteoverførsler i forhold til, hvad dansk økonomi evner, er gået meget langt. Det er givet, at den anspændthed, vor valutasituation vil komme ud for, hvis frilisteoverførslerne medfører, at vort betalingsunderskud til visse lande, f. eks. til Sverige, stiger meget stærkt, må føre til, at man i internationale kredse anerkender, at Danmark er gået meget vidt. Man må anerkende, at der for forskellige lande foreligger forskellige forhold, der kræver en tilpasning, og det er denne tilpasning, vi fra dansk side har søgt at foretage.

Jeg mener, at de frilisteoverførsler, vi her er gået med til, er forsvarlige, men at det kan medføre en anspændelse af vor valutasituation er der ingen tvivl om, og her skal da heller ikke være nogen tvivl om, hvad vi mener bør være hovedlinien for vor politik. Hovedlinien må være den, at selvom vi ikke vil afvise færdigvareimporten — det vil vi ikke, handelsstatistikken viser, at importen af færdigvarer har været stadig voksende og er voksende i takt med vore betalingsmuligheder overfor udlandet —, så må det være rigtigt, at vi til enhver tid sikrer, at der er valuta til rådighed til indkøb af de råvarer og halvfabrikata, som dansk industri, dansk håndværk og dansk landbrug behøver for at kunne opretholde den produktion, de har kapacitet til.

Hvad angår mulighederne for en fortsat afvikling af de gældende ekstraordinære foranstaltninger, herunder rationeringerne, har man fra nogle partiers side været inde på, at tiden nu skulle være inde til at slette hovedparten af de tilbageværende rationeringer. Fra regeringens side kan vi ikke fuldtud dele denne opfattelse. Vi ved, at Danmarks valutasituation fortsat er overordentlig anspændt. Når man til trods for denne anspændthed i valutasituationen foretager store overførsler til frilisten, kan man ikke samtidig over en bank ophæve de tilbageværende rationeringer. Jeg skal ikke påstå, at en ophævelse af rationeringerne vil medføre en total stigning i forbruget — jeg er klar over, at store dele af den danske be-

folkning i øjeblikket har stor knaphed på betalingsmidler og føler denne knaphed så stærkt, at de ikke vil være i stand til totalt at sætte deres forbrug i vejret —, men der vil ske en omlægning af forbruget, en omlægning, der vil koste Danmark valuta. Det er denne kombination af en situation med vanskeligheder for betalingsbalancen og store frilisteoverførsler og samtidig en almindelig nedlæggelse af de sidste restriktioner, der forekommer os ikke ganske betemelig. Vi har derfor valgt en anden udvej, en udvej, der har fundet tilslutning i folketinget fra regeringspartiet, men også fra det radikale venstre, venstre og det konservative folkeparti, hvorefter problemet om de tilbageværende indenlandske restriktioner henvises til rigsdagens vareforsyningsudvalg og jeg forpligter mig til med rigsdagens vareforsyningsudvalg i løbet af de kommende tre måneder at gennemgå samtlige restriktioner fra først til sidst. Jeg kan sige, at jeg glæder mig til at foretage denne gennemgang. I den tid, rigsdagens vareforsyningsudvalg har eksisteret, har vi, efter min vurdering i alt fald, haft et fortrinligt samarbejde, et meget sagligt samarbejde. Der er opnået adskillige fremskridt og mange gode resultater ved forhandling i dette udvalg, og jeg føler mig overbevist om, at den gennemgang, vi nu skal foretage af alle de eksisterende indenrigske varerestriktioner, også vil føre til saglige resultater.

Jeg skal med disse bemærkninger indstille lovforslaget til velvillig behandling i det høje landsting.

Eiler Jensen: Mit parti, socialdemokratiet, har med vagtsomme øren og øjne fulgt de økonomiske bevægelser, der har været fremme i den senere tid, udfra det grundsynspunkt, der behersker den danske arbejderbevægelse, at vi må opretholde en rolig og naturlig produktion med en høj og stabil beskæftigelse. De røster, der har været fremme fra forskellige sider om, at tiden skulle være inde til en afvikling af de resterende importreguleringer, har i vor bevidsthed skabt modstand, idet vi har den opfattelse, at de betragtninger, som man i den af handelsministeren nedsatte kommission kom til, at tidspunktet ikke var inde til en ophævelse af importreguleringen, stadigvæk er rigtige. Vi så derfor med velvilje på det lovforslag, handelsministeren fremsatte om uændret forlængelse af denne lov, populært kaldet vareforsyningsloven, og en forlængelse af længere beskafenhed end nu foreslået.

Men alligevel er det med en vis tilfreds-